

Ηταν Φεβρουάριος του 2012 όταν η κυβέρνηση Μόντι ενέκρινε νομοθετικό διάταγμα βάσει του οποίου η Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία θα κληθεί και αυτή (από το 2013) να καταβάλει φόρο ακινήτων, συγκεκριμένα για εκείνα τα (ουκ ολίγα) κτίσματά της τα οποία τυγχάνουν εμπορικής χρήσης και αξιοποιούνται για λόγους κερδοσκοπικούς. Πίσω στο παρόν, σχεδόν οχτώ μήνες μετά, η μάχη μεταξύ εκκλησίας και κράτους για τη φορολόγηση της παπικής περιουσίας στην τρίτη μεγαλύτερη οικονομία της Ευρωζώνης συνεχίζεται με αβέβαιη έκβαση. Όσο για το προαναφερθέν διάταγμα (το οποίο είχαν αρχικά φέρει στο τραπέζι βουλευτές του κεντροαριστερού Δημοκρατικού Κόμματος), αυτό μόλις χθες απορρίφθηκε ως «ελλιπές» από το ιταλικό Συμβούλιο της Επικρατείας. «Η εφαρμογή του εν λόγω μέτρου ξεπερνά τις αρμοδιότητες του υπουργείου Οικονομικών», γνωμοδότησε το ανώτατο διοικητικό δικαστήριο, σύμφωνα με το οποίο αυτό που μένει να διευκρινιστεί είναι τα κριτήρια διαχωρισμού των εκκλησιαστικών ακινήτων σε εμπορικά και μη. Κι όλα αυτά ενώ οι Ιταλοί πολίτες, ακόμη και όσοι διαθέτουν μόνο μια οικία για ιδιοκατοίκηση, έχουν ήδη ξεκινήσει να καταβάλλουν εκ νέου φόρο ακίνητης περιουσίας, στο πλαίσιο των σκληρών μέτρων που έχει λάβει η τεχνοκρατική κυβέρνηση του Μάριο Μόντι, προκειμένου να επαναφέρει στον ίδιο δρόμο τα δημοσιονομικά της χώρας. Από την πλευρά της, η Εθνική Ένωση Ιταλικών Δήμων (ANCI) έχει υπολογίσει πως μόνο από τη φορολόγηση της εκκλησιαστικής περιουσίας το ιταλικό Δημόσιο θα μπορούσε να βάλει στα ταμεία του 600 με 700 εκατ. ευρώ ετησίως, ποσό το ύψος του οποίου η ίδια η Αγία Έδρα επιλέγει να τοποθετεί αρκετά χαμηλότερα. Σε αυτό το σημείο, αξίζει να τονιστεί πως η Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία φέρεται να έχει στην κατοχή της περί τα 115.000 ακίνητα συνολικής αξίας περίπου 2 με 3 δισ. ευρώ (το ίδιο το Βατικανό ρίχνει την αξία στα μόλις 500 εκατ. ευρώ), περιουσία η οποία μάλιστα δεν σταματά να αυξάνεται και να πληθύνεται (αρκεί να αναλογιστεί κανείς τις συνολικά χιλιάδες διαθήκες που «πριμοδοτούν» κάθε χρόνο το Βατικανό με νέα περιουσιακά στοιχεία).

Επί του παρόντος, η φορολόγηση όλων των παραπάνω φέρεται να «σκοντάφτει» σε έναν μάλλον περίπλοκο νομοθετικό σκόπελο: στην ανάγκη θέσπισης συγκεκριμένων κριτηρίων βάσει των οποίων θα διαχωρίζονται οι εκκλησιαστικές κτήσεις σε εμπορικές από τη μία και θρησκευτικές/φιλανθρωπικές/μη-κερδοσκοπικές από την άλλη (διαχωρισμός δύσκολος, ειδικά στις περιπτώσεις των ιδιωτικών σχολείων και κλινικών). Δεδομένου ότι η φορολόγηση θα αφορά μόνο στην εμπορική κατηγορία, ο εν λόγω διαχωρισμός θα πρέπει να προηγηθεί κάθε άλλης εξέλιξης. Από την πλευρά της, η κυβέρνηση έχει επανειλημμένως τονίσει πως το θέμα θα έχει ξεκαθαριστεί μέσα στο 2012. Ωστόσο, ο ιταλικός Τύπος διατηρεί τις αμφιβολίες του, ενώ δεν είναι λίγοι εκείνοι που φοβούνται πως, εάν η προσπάθεια φορολόγησης της εκκλησιαστικής περιουσίας καταρρεύσει, θα ακολουθήσει νέος γύρος φοροαυξήσεων σε βάρος των απλών πολιτών, προκειμένου να καλυφθεί το κενό στα έσοδα.

Δεν θέλουν φόρους

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator

Τετάρτη, 10 Οκτώβριος 2012 15:59 - Τελευταία Ενημέρωση Τετάρτη, 10 Οκτώβριος 2012 08:46
